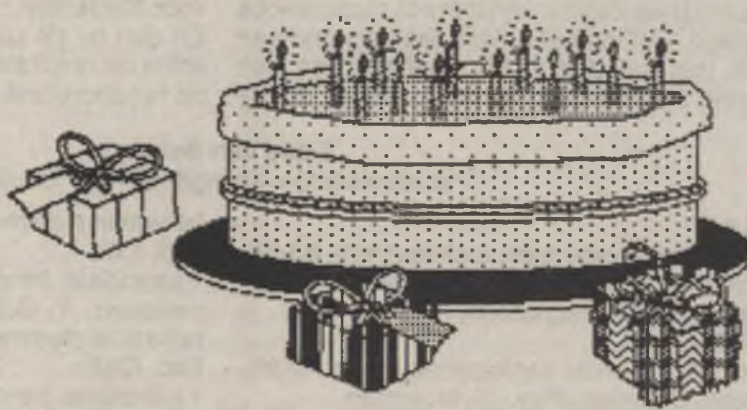

7de jaargang, nr. 7, dinsdag 16 januari 1990

de Moeial

Gelukkige verjaardag !*

AL
GEMEEN
p. 1-5
p. 16

KUL
TUUR
p. 6 & 9

KRINGEN
p. 7

p. 10-15

SPORT
Nergens.
Zie ook
p. 8

Deze week in de Moeial : op p. 2 en 3 een artikel en een lezersbrief over de recente (?) verkiezingen voor RvB en SoR, op p. 4 kan u uw licht opsteken over de laatste studie van prof. Herman Deleeck over de democratisering van het onderwijs de laatste 10 jaar, p. 5 bevat een artikel over een extreem-rechtse studentenvereniging waar we gelukkig weinig last van hebben, met uitzondering van een recht op antwoord nu en dan, en een lezersbrief van één van de weinige personen die de Moeial ook echt lezen, op p. 6 gaat onze man ter plekke uit de bol over Maurice Béjart en zijn zangkwartet, KIB vertelt over hun NATO-bezoek op p. 7, opp. 8 de agenda, maar dat wist u al (geef maar toe dat u die Moeial eigenlijk alleen maar daarvoor aanneemt !), op p. 9 kan u terecht voor de Kultuurkrant, en vanaf p. 10 beginnen de V.O.-paginas. Daarin vindt u artikels van onze mannen ter plaatse : Praag (10), Hong Kong (p. 12), Noord-Ierland (14) en België (tiens, waar is dat ? p.15). Op p. 16 kan u kennis nemen van een bijzonder aantrekkelijke lezingenreeks van UPV. Doewie ! En kom nu GODVERDOMME eens uit die zetel en schrijf een artikel voor de Moeial, of je zou binnenkort wel eens op je kin kunnen kloppen qua VUB-leesvoer !

Een gelukkig jaar, trouwens. En zie dat je er door bent.

* De Moeial wenst iedereen die in 1990 jarig is een gelukkige verjaardag. Krijgen we nu een pint ?

DE VERKIEZINGEN

Eindelijk, anderhalve maand na het gebeuren worden de uitslagen (gedeeltelijk) gepubliceerd. Even ter herinnering: op 21, 22 en 23 november kregen de studenten van de V.U.B. de kans zes leden voor de Sociale Raad (SoR) en zeven voor de Raad van Beheer (RvB) onder hen te kiezen. Voor de RvB waren er in de meeste faculteiten slechts één kandidaat (met uitzondering van de faculteiten WE, RG en LW) en was de enige moeilijkheid voor deze kandidaten hun quorum te halen (één derde van de studenten in die faculteit). Voor de SoR daarentegen waren er veertien kandidaten voor zes zetels. Dit belooft een harde strijd te worden temeer dat deze kandidaten in drie lijsten waren gegroepeerd: de ALS-lijst met vier links gerichte studenten, de SoR-lijst met vier oud-SoR-leden en last but not least (zoals later zal blijken) de Studenten-voor-Studenten-lijst. Deze laatste werd gesteund door alle facultaire kringen van de V.U.B. en de kandidaten zijn dan ook studentikoos aangelegd. Het idee van deze lijst ontstond een drie tal jaar geleden in het brein(tje) van een toenmalig V.R.G.-voorzitter die opmerkte dat de

studentenkringen meer en meer onderdrukt werden in de SoR, waarschijnlijk wegens het dalend aantal studentikozen onder het studentenvolkje. Doch omdat de kringen heel wat diensten verzorgden (en nu nog) voor alle studenten, oordeelde hij dat deze onderdrukking onterecht was. Sindsdien trachten de kringen jaarlijks meer en meer leden in de SoR af te vaardigen door mee te dingen in de verkiezingen met de lijst Studenten-voor-Studenten.

En dan nu de uitslagen... Spijtig genoeg waren enkel de resultaten van de winnaars verkrijgbaar op het secretariaat van de SoR.

AL
GEMEEN**Raad van Beheer**

(7 studentenafgvaardigden, 1 per faculteit)

Fac. L&W:

2 kandidaten, bereikt participatiequorum: 36,6%
verkozen: N. Dijk, Plvv.: I. Merveille
behaalde stemmen op naam: 54%

Fac. RG:

2 kandidaten, bereikt participatiequorum: 42,9%
verkozen: B. Lange, Plvv.: S. Moerman
behaalde stemmen op naam: 61,2%

Fac. WE:

2 kandidaten, bereikt participatiequorum: 34,4%
verkozen: B. Huyssen, Plvv.: P. Casteels
behaalde stemmen op naam: 45,6%

Fac. ESP:

1 kandidaat, bereikt participatiequorum: 36,9%
verkozen: F. Moeykens, Plvv.: S. Van Ende

behaalde stemmen op naam: 88,5%

Fac. TW:

1 kandidaat, bereikt participatiequorum: 33,9%
verkozen: Y. Goister, Plvv.: M. Verburch
behaalde stemmen op naam: 90,5%

Fac. G&F:

1 kandidaat, bereikt participatiequorum: 44,1%
verkozen: W. Van Damme, Plvv.: P. Dochez
behaalde stemmen op naam: 81,7%

Fac. P&O:

1 kandidaat, bereikt participatiequorum: 37,9%
verkozen: L. Pauwels, Plvv.: I. Brockmans
behaalde stemmen op naam: 93,3%

Buiten deze laatste, maken al deze verkozenen deel uit van de lijst Studenten-voor-Studenten.

Sociale Raad

(6 studentenafgvaardigden uit de gehele studentenpopulatie)

Bereikt participatiequorum: 34,6% (quorum=33,3%)

Zijn verkozen : Behaalde stemmen op naam:

P. Dumarey, Plvv. B. Mosselmans	38,7%
P. Hendrickx, Plvv. P. Dochez	34,7%
D. Jacobs, Plvv. S. Moerman	33,8%
S. Janssens, Plvv. G. Van Laer	40,1%
P. Vandenberghe, Plvv. A. Bockstal	28,6%
N. Van Der Marliere, Plvv. S. Van Ende	44,9%

overwinning dus voor deze lijst zowel in de RvB als in de SoR. Deze overwinning brengt uiteraard een grote verantwoordelijkheid met zich mee. De lijst zal moeten zorgen dat hun campagnebeloften werkelijkheid worden. Meer over de werking van de nieuwe Sor zal verschijnen in een volgend artikel nadat de nieuwe Sor geïnstalleerd is (dit gebeurd op 18/1 a.s.). WE'LL KEEP YOU INFORMED...

Deze zes verkozenen maken alle deel uit van de lijst Studenten-voor-Studenten, een volledige

S.O.R.

In februari zetelt voor de eerste keer de nieuwe Sociale Raad. Zoals iedereen al zou moeten weten is de gehele lijst van Studenten voor Studenten verkozen.

Dit (namelijk dat 6 studenten van dezelfde lijst in de SoR zullen zetelen) is nog nooit eerder voorgekomen. Waarom dan deze keer wel?

Op de eerste plaats denk ik omdat de gewone student niets of weinig afweet van de SoR en de belangrijke medezeggenschap die de studenten hebben die er in zetelen.

Ten tweede door het gebrek aan interesse bij de student.

Ten derde door de overrompeling van de verkiezingscampagne van de eerder genoemde lijst. Voor dit laatste nog een waardige uitleg: het volstaat blijkbaar een paar foto's met naam eronder te laten afdrukken, deze te laten ondertekenen door de praesessen en een hoop geld ertegen aan te gooien en verkozen te worden.

Een degelijk beleidsprogramma was overbodig voor deze groep, tegen de 100.000,- ervoor uitgeven had namelijk andere redenen.

Het BSG met uitzondering van enkele praesissen probeert op die manier meer macht naar zich toe te trekken.

Van een eerlijke concurrentiestrijd kan er dan niet meer gesproken worden. Voor al

diegenen die van de normale voordelen zoals gratis laten afdrukken van verkiezingspamfletten bij de drukdienst in gebouw M gebruik maakten en niet zoals de lijst Studenten voor Studenten over massa's geld beschikten om gekleurd papier te gebruiken i.p.v. gratis recyclingpapier en niet te vergeten de duizende brieven op te sturen naar de studenten thuis, waren de uitslagen van de verkiezingen al op voorhand bepaald! Ook valt het niet te ontkennen dat de meeste kandidaten van deze lijst enkel in de SoR willen zetelen om later een mooi curriculum vitae te hebben.

Een voorbeeld hiervan is Nic Van de Marliere die hoogstwaarschijnlijk dit jaar voorzitter wordt. Dat hij geen kaas gegeten heeft van wat het doel is van de sociale sektor toont het volgende: in zijn toespraak (vorig jaar als ondervoorzitter) stelde hij als doel de sociale sektor voor studenten self-supporting te maken! Gelukkig kwam er luid protest van de andere leden en stelde men dat dit helemaal de doelstelling niet is van de sociale sektor. Iedere verstandige econoom weet dat er altijd een paar sectoren zijn die steun moeten krijgen, in dit geval is dat de Sociale Sektor Studenten. Men wil toch een democratisch onderwijs mogelijk maken door o.a. financieel minder bedeelden goedkopere

maaltijden te geven, studietoelagen te verlenen, leningen zonder intresten toe te kennen, e.d. Dat alles kan men toch niet zomaar overboord gooien. De VUB loopt toch niet voor niets te pronken dat ze de goedkoopste unief is. Daar dragen de vertegenwoordigers van de Sociale Raad zeker hun steentje bij.

Verder verwijt ik deze persoon in kwestie dat hij zijn taak als ondervoorzitter niet zoals het behoort uitgevoerd heeft. Zo heeft hij naar mijn weten slechts 2 keer een voorbereidende vergadering bijeen geroepen, waar er normaliter 10 zijn. Dit had tot resultaat dat de SoR studenten onvoorbereid op de SoR kwamen en bijgevolg niet in blok bij hachelijke aangelegenheden tegen de verschillende diensthoofden hun standpunten konden duidelijk maken, zo feller invloed konden worden en uiteindelijk niet studentvriendelijk stemden (bv. prijsverhogingen in het Kaf, Kultuurkaffee,...)

Een negatief punt bij deze lijst is ook nog dat ze helemaal nog geen ervaring hebben en zich goed zullen moeten inwerken.

Hopelijk stemt deze brief tot nadenken en laten we zeker hopen dat de nieuwe studentenafgevaardigden er toch nog het beste van zullen maken.

Naam en adres bekend bij de redactie.

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

CAMPUSVUILNIS

Wie tijdens de kerstvakantie tussen de wooneenheden op de campus rondwandelde, zal zeker onaangenaam zijn verrast door de enorme bergen vuilnis die daar op bepaalde plaatsen lagen. Blijkbaar hadden alle bewoners voor ze op vakantie vertrokken hun vuilniszakken buiten gezet (terecht, trouwens). Aangezien de V.U.B. echter gedurende de eerste anderhalve week van de wintervakantie gesloten was, heeft dat vuilnis daar dus al die tijd gelegen.

De vuilnisophaling op de campus is trouwens al vaker voorwerp geweest van kritiek. Zo klagen de bewoners al jaren over de te geringe capaciteit van de containers, waardoor stevast stapels vuilniszakken náást de containers en óp het voetpad moeten worden geplaatst.

Zou het trouwens geen goed idee zijn te starten met gescheiden vuilophaling, niet alleen bij de campusbewoners, maar over de hele universiteit?

Universiteit : enkel toegang voor fils-à-papa's ?

In het jongste nummer van de Gids op Maatschappelijk Gebied (verbonden met het ACW) verscheen een studie van prof. Herman Deleecq (uitvinder van het Mattheüs-effekt) over de democratisering van het onderwijs. Verrassende bevinding : in tegenstelling tot wat algemeen wordt aangenomen blijkt deze democratisering sinds de jaren zestig achteruit te gaan !

Het artikel verwerkt de resultaten van een enquête, in 1985 uitgevoerd door het Centrum voor Sociaal Beleid (UFSIA Antwerpen), en vergelijkt die onder andere met dezelfde gegevens uit 1976. Uit de studie blijkt dat er in 1985 relatief minder arbeiderskinderen studeerden aan de universiteit dan in 1976.

De eerste sporen van onderwijsongelijkheid vindt men in het middelbaar onderwijs. Reeds daar is het aandeel arbeiderskinderen kleiner dan het aandeel van de arbeiders in de beroepsbevolking (6 % van de arbeiderskinderen breken hun sekundaire studies af voor het diploma, tegenover 0 % kinderen uit hogere sociale lagen). Daar komt nog bij dat mensen uit een lager sociaal milieu eerder geneigd zullen zijn hun kinderen naar een beroeps- of technische school te sturen, dan naar het algemeen vormend onderwijs. Dit terwijl het algemeen secundair onderwijs precies voorbereidt op een universitaire carrière. Arbeiderskinderen worden zodoende opgeleid om zo snel mogelijk geld te verdienen.

Dit voor het sekundair onderwijs. Van de arbeiderskinderen die het sekundair beëindigen (94 %, omwille van de leerplicht tot 18 jaar), schrijft slechts 3 % zich in voor universitaire studies, en 6 % voor niet-universitaire hogere studies. Van de hogere bedienden en kader schrijven zich respectievelijk 41 en 27 % kinderen in. Cijfers voor landbouwers- en bediendenkinderen : 4 en 18 % univ. en 19

en 23 % NUHO. Men kan moeilijk aannemen dat arbeiderskinderen over het algemeen dommer zijn dan andere.

Niet alleen bij de aantallen inschrijvingen is er een verschil tussen arbeiders en andere sociaal-professionele categorieën. Zo kiezen kinderen uit de lagere professionele klassen eerder godsdienstwetenschappen, psychologie en pedagogie of wetenschappen, terwijl geneeskunde en rechten meer worden gekozen door de hogere klassen. Het toeval (?) wil dat dit nu net twee richtingen zijn die langer duren, en dus duurder zijn, en daarnaast nog eens een hoger sociale status opleveren, dit in combinatie met een hogere 'beloning'.

Samengevat blijkt dus dat verschrikkelijk weinig arbeiderskinderen hun weg naar de universiteit vinden, en de enkelingen die we dan wel in ons midden aantreffen, zijn dan meestal te vinden in de richtingen die een relatief lagere sociale status én inkomen garanderen. Ook hier speelt dus het Mattheüs-effekt !

Beurzen

Vraag is dan natuurlijk of het studiebeurzensysteem van de

Vlaamse overheid dan niet werkt. Blijkbaar profiteren vooral de middenklassers (bedienden, vrije beroepen en landbouwers) van de studiebeurzen. Daarnaast blijkt dat zelfs de hoogste studietoelage slechts 23 % van de totale studiekosten

(universiteit) dekken. Er blijft dus een aanzienlijke drempel voor de lagere inkomens. Daarom pleit Deleecq voor een wijziging van het toelagensysteem ten voordele van de kleinere inkomens.

In plaats van lage beurzen toe te kennen aan veel gezinnen, zou men beter hogere toelagen geven aan minder gezinnen die het harder nodig hebben. Anders gezegd, men dient de selectiviteit te vergroten.

Selectiviteit

Deleecq stelt dat er op dit moment te veel jongeren naar de universiteit gaan die er niet thuishoren, die gezien hun intelligentie en persoonlijkheid veel beter een ander diploma zouden behalen, terwijl anderen, die wel geschikt zijn voor de universiteit, omwille van sociale redenen verloren gaan voor de maatschappij. Op die manier verdwijnt heel wat 'intellectuele energie' in het niets. De maatschappij zou er beter bij varen indien ook de intelligente kinderen uit de lagere klassen gemakkelijker toegang zouden krijgen tot de universiteit.

Een pleidooi voor dit laatste kan natuurlijk snel uitmonden in een pleidooi voor het invoeren van een numerus clausus op basis van een ingangsexamen, wat dan ook weer de bedoeling niet mag zijn.

T.O.

Oog in oog met de rechter (of toch bijna...)

Vorige week dinsdag werd de Moeial voor de correctionele rechtbank van Brussel gedaagd wegens een "recht op antwoord zaak". Deze laatste werd ingespannen door een studentenvereniging wiens politiek gedachtengoed niet overeenkomt met de statuten van de VUB, laat ze ons voor de gemakkelijker het NSU noemen. Aanleiding van deze rechtszaak was een sarcastisch artikel verschenen vorig jaar in onze studententijding. De betreffende vereniging ontdekte echter, ongelooflijk maar waar, de "zwarte" humor niet en voelde zich dusdanig in het (haken)kruis getast dat ze besloten om de zaak aanhangig te maken. Aldus kwam het tot een dagvaardiging vergezeld van een -laat ons zeggen- gespekte rekening van de deurwaarder.

Alsof dat nog allemaal niet erg genoeg was moesten we reeds om 8.45 u in het Justitiepaleis paraat zijn. Maar ja, de plicht riep en er

verschenen wel een tiental naar rust snakkende gedaagden en sympatisanten. Vanaf dat moment begonnen echter de problemen. De zaak moest immers in kamer 24 verschijnen, een kamer die na het vele informeren en zot-verklaard-geworden-te-zijn, al gedurende drie jaar niet meer bleek te bestaan. De advocaat van het NSU vroeg de aanwezigen of ze toch niet voor een andere kamer wilden verschijnen. Het leek ons echter raar dat een franstalige rechtbank moest beslissen over een nederlandstalig perskonflikt -met nota bene een Vlaamssch-nationalistische vereniging als dager!

Op deze manier werd deze lachwekkende zaak nogmaals uitgesteld. We willen er echter nogmaals op wijzen dat het toch raar is dat een vereniging, die de democratische principes van ons systeem ondermijnt, er toch steeds als eerste bij is om van diezelfde democratische regels gebruik te maken. Indien hun ideaalstaat natuurlijk ingevoerd zou worden, verschenen zulke artikels gewoonweg niet.

Dit alles krijgt nog wel een staart(je), wij houden U op de hoogte.

AL
GEMEEN

Lezersbrief

China

Na de inhoudelijk zeer sterke en goed gedocumenteerde bijdrage van MLB onder de titel "China, 1949-1989, een vergelijking" in uw vorige nummer

zie ik vol verwachting uit naar een artikel over de opbouw van het socialisme in Roemenië onder de bezielende leiding van N. Ceausescu en de modernis-

ering van het platteland aldaar. Het lezerspubliek van de Moeial heeft immers recht op objectieve informatie.

Walter Vermander

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

Het laatste decennium...

Bij het begin van de jaren '90, zegt men wel eens: 1990 is het eerste jaar van het laatste decennium van deze eeuw. Nonsens, natuurlijk. Het laatste decennium van deze eeuw begint op 1 januari 1991, om 0 u. 's morgens. En de 21ste eeuw begint op 1 januari 2001.

Men vergeet namelijk dat er geen jaar 0 is geweest! Onze jaartelling begint (begon) op 1 januari van het jaar 1, om 0 uur 's morgens. De dag daarvoor was 31 december van het jaar 1 vóór Christus! De eerste eeuw liep met andere woorden van 1 januari 1 tot 31 december 101! Want: $1 + 100 = 101$. Maar dat wist u al. De twintigste eeuw begon dus op 1 januari 1901, meteen het tijdstip waarop het eerste decennium van deze eeuw begon. Het negende decennium van onze eeuw begon dus op 1 januari 1981, en het 10de zal beginnen over ongeveer 1 jaar, op 1 januari 1991!

Voorstelling

de Moeial

Grootmeester

17 november '89; Het Koninklijk Circus in Brussel ontving de choreograaf Maurice Bédart en zijn balletgezelschap in een volledig uitverkochte zaal...

Vóór de grote pauze bracht Bédart zeer originele en tot in de perfectie uitgewerkte stukken in volledige harmonie met de sfeervolle muziek van de Parijse straatmus. Terwijl het "Non, je ne regrette rien" als lofzang door het odeon weergalmde, boeiden de balletdansers- en danseressen het wild enthousiast publiek met hun prachtige bewegingsprestaties. In (de vroeger ophefmakende) "Le Sacre du Printemps", nog steeds voor de pauze, kon men evenals in de vorige werken, de klassieke balletbasis ontdekken die nu werd uigebalanceerd met een ingenieuze, moderne interpretatie van Bédart.

AL
GEMEEN

Het tweede deel van de avond werd geopend met een knappe dansprestatie van de blonde "Vuurvogel" en zijn medebroeders op een even prachtige muziek. Té overweldigend om op een volwaardige wijze op papier te zetten. Na een heet applaus werd uiteindelijk dé apotheose van de avond verwacht : de "Boléro".

KUL
TUUR

Vanuit een volledig donkere zaal verscheen onder een langzaam aanzwellend licht, in samenspel

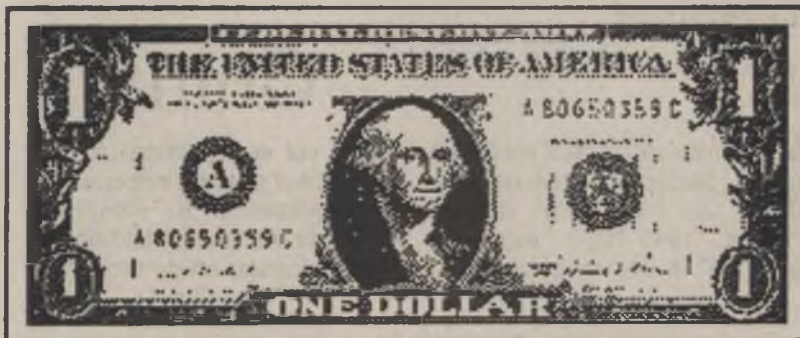
met de allereerste aankondigende muziekklinken, de eenzame imposante danser die zijn perfecte lichaam zeer harmonieus begon te bewegen boven op het in schemerlicht badende, daarvoor opgerichte ronde podium. Hierna verschenen onderaan, rondom het podium, de overige dansers, getooid in een eenvoudige, knappe zigeunerkostumering. Met een door het zweet glimmend bovenlijf en een lange zwarte arabische broek stelde het excentrieke, op de muziek bewegende personage een indrukwekkend staaltje danskunst ten toon, terwijl een intrigerende, vreemde blik vanuit de donker geschminkte oogkassen het publiek doorboorde.

Na de in de zaal donderende climax waarmee de "Boléro" eindigde, verscheen de grootmeester zelf enige malen op het podium, te midden van zijn dansgezelschap en onder het oorverdovend geluid van een langdurige, staande ovatie. Het feit, men het in dit ziekelijke landje ooit zo ver heeft kunnen laten komen dat Bédart het, met gegronde redenen, is afgestapt, getuigt nogmaals van een typisch Belgisch staaltje kunnen.

Parcival

(n.v.d.r. : en zeg nu nog dat we niet kritisch zijn !).

Gezocht ->

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

Outspan-sinaasappels in restaurant

In Moeial 4 kloegen we aan dat het restaurant ons Outspan-sinaasappels als dessert voorschotelde. Ondertussen weten we dat iets dergelijks niet meer zal gebeuren (het was een vergissing van de leverancier). Daarbij komt dat het restaurant in de nabije toekomst zelfs zal beginnen regelmatig Oxfam-produkten aan te bieden aan haar klanten !
Way to go !

6

KRINGEN

Kring voor Internationale Betrekkingen (K.I.B.)

NATO-bezoek

De NATO In de jaren '90

Donderdag 9 november 1989... De Kring voor Internationale Betrekkingen-VUB, attachés van verschillende ambassades, e.a. woonden in het Paleis der Akademiën een uitzonderlijke toespraak bij. Dhr. Manfred Wörner, Sekretaris-Generaal van de NATO en voormalig B.R.D.-minister van Defensie, sprak op uitnodiging van de Paul-Henri Spaak Stichting over "De Atlantische Alliantie in het komende decennium". Zijn toespraak zou echter niet dezelfde kontekst hebben, ware het niet dat er op dezelfde dag een zeer historische gebeurtenis had plaatsgegrepen, nl. de openstelling van de Berlijnse Muur.

Na een inleiding door dhr. Etienne Davignon bevestigde dhr. Wörner de rol van de NATO in de jaren 90, maar hij meende wel dat de Atlantische Alliantie mee moet werken aan de veranderingen in het Oostblok. Om de vreedzame herstructurering van de politieke en militaire structuren van Europa te begunstigen, moet men voorzichtig de hervormingsgezinde krachten in het Oostblok steunen, echter zonder inmenging, provokatie of wraakneming.

Dhr. Wörner verklaarde dat dhr. Chevardnadze, Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken (die wenste dat zowel de NATO als zijn Oostblok tegenhanger afgeschafte moet worden), ongelijk heeft als zou de NATO zonder het Warschau-Pakt geen bestaansrecht meer hebben. Tevens zei hij dat ten tijde van ingrijpende historische veranderingen, het roekeloos zou zijn om aan onze efficiënte Westerse Veiligheidssystemen te

verzaken. Zelfs niet nu de Sovjets bezig zijn met de afbouw van hun militair apparaat. Deze overgang zal immers lang duren en de afloop ervan is trouwens

onzeker!

In deze optiek moeten de interne structuren van de NATO bijgeschaafd worden in functie van de nieuwe politieke en economische realiteiten. Voor West-Europa is ook het moment aangebroken om een gemeenschappelijk defensiebeleid op zich te nemen en om een grotere rol te spelen in de uitoefening van de globale verantwoordelijkheden van het Westen. Stabiliteit zonder de U.S.A. kan echter niet, aldus dhr. Wörner.

Voor de Kring voor Internationale Betrekkingen,
Edward Yu ()

PS: wens je meer te weten over de NATO, ga dan op dinsdag 23 januari 1990 mee op het NATO-bezoek georganiseerd door de K.I.B.

dinsdag 23 januari 1990

vertrek 8.45 H vanuit Kultur-Kaffee, terug rond 16.15 H (dus niet enkel 's namiddags, zoals eerder vermeld, waarvoor onze verontschuldiging) gratis vervoer (H/T met NATO-bus, gratis lunch voorzien NB: verplichte inschrijving vóór dinsdag 16 januari 1990, lokaal 4B341 (9 - 17 H), met opgave van identiteitskaart-nummer (veiligheidsprocedure) NB: max. 50 personen, voorrang voor K.I.B.-leden P.S. de K.I.B. biedt je haar beste wensen aan voor het nieuwe decennium

Agenda.

dinsdag 16/1

- Limburgia : cantus in BSG-zaal
- OP-film : 'Betrayed' 20.00, Qc
- dead-line inschrijving NATO-bezoek 4B341

woensdag 17/1

- VRG-schaatsen 19.00 Confrater

donderdag 18/1

- Historia-TD in BSG
- JVS : bezoek aan museum voor natuurwetenschappen
- V.O & Ierlandkomitee : Film : "Irish Ways" : 20.00 Qd

Vrijdag 19/1

- Vesalius College TD in BSG. Inkom 100,-

zaterdag 20/1

- BSK-Kaas- en Wijnavond, Speelmanskapel Brugge, Beenhouwerstr.

maandag 22/1

- Solvay-cantus : BSG-zaal, 20 u.

dinsdag 23/1

- Jongsocialisten filmkwis
- NATO-bezoek KIB : 8.45 Kulturkaffee

woensdag 24/1

- LVSVCantus BSG

donderdag 25/1

- VRG-TD in BSG
- Pré-Moskou
- OP bezoekt autosalon : 14.00 Brosser

maandag 5/2

- RPGC : start inschrijvingen Killer

dinsdag 6/2

- PERS-TD in BSG ('t Moet kunnen !)

woensdag 7/2

- VRG : Pleitoefening Qa

donderdag 8/2

- LVSVCantus TD in BSG

vrijdag 9/2

- JVS waarneming van de Totale Maansverduistering

zaterdag 10/2

- Solvay galabal met Raymond v/h Groenewoud

maandag 12/2

- start Killer RPGC
- KBS bingo-TD in BSG

AL
GEMEEN

KUL
TUUR

KRINGEN

De Moeial zoekt nog steeds medewerkers !

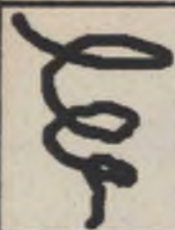
w.o. 1 rubriekverantwoordelijke sport

SPORT

De Moeial is nog steeds op zoek naar een verantwoordelijke voor de rubriek Sport. Deze vrijwilliger (m/v) wordt verondersteld berichtgeving te doen over alles wat van ver of van dichtbij te maken heeft met sport op de VUB.

8

We zoeken dus naar wat de witte raaf (of het zwarte schaap ?) onder de VUB-studentenpopulatie blijkt te zijn die én van sport houdt, én een pen kan vasthouden. Geïnteresseerden : contact opnemen met Teo.

CONCERTEN

FAKE FUSION

Di. 23 jan. 1990
Kultuurkaffee - Gratis

na de vernissage van AL-LICHT

RAI-EXPRESS

In het kielzog van zwaargewichten als Cheb Mami en Cheb Kader, speelt de Antwerpse Rai Express fusiemuziek van een zuiver gehalte. Hip-Hop met een Arabisch tintje, gebracht door muzikanten met internationale vermaardheid.

Woe. 24 januari 1990 - 21u
Kultuurkaffee VUB
Gratis

TENTOONSTELLING

'AL-LICHT' DOOR 'LABO'

Om de duistere maanden januari en februari te verlichten brengt de Dienst Cultuur een tentoonstelling van de vzw het LABO, onder de titel 'AL-LICHT'. Dit project dat in 1988 voor het eerst werd getoond in de oude gelatine fabriek te Hasselt, de vaste stek van het LABO, zal nu in een vernieuwde versie worden getoond van **23 januari tot en met 22 februari in het Kultuurkaffee, Galery'** en in de **Blauwe Zaal van de bibliotheek van de VUB**.

Voor deze tentoonstelling stelde het LABO aan een aantal kunstenaars voor om licht op een creatieve manier te benaderen. Om te komen tot een boeiend geheel werd er geopteerd voor een confrontatie tussen de visie van ontwerpers en beeldende kunstenaars.

Hierbij wordt het puur functionele soms verdrongen voor een meer spirituele invalshoek. Humor, speelsheid en fantasie halen het op rede. Niet alleen de invalshoek, maar ook de gebruikte lichtbron zelf is aanleiding tot verwondering.

Zowel vuur, halogeen, de gloeilamp, neon en zelfs laser zijn een uitgelezen medium om te verhelderen, te verblinden of te bekoren.

Het werk van mensen zoals Eddy Fontaine, Guy Bleus, Veerle Muermans, Lieve Bosquet, Wim Humblet, Martine Geladi, Martine Knez, Johan Ruyten, Henk Duyn, Huub Berger, Koen Ooms, Andre Gotal, Patrick Reuvis, Willy Stuyk, Pascale Daemen, Jo Klaps (...) bewijst dat licht meer kan zijn dan louter een fysisch gegeven.

HET KULTUURKAFFEE

kan gehuurd worden voor
privé-manifestaties
02/641 23 25

Vernissage dinsdag 23 januari '89 19u - Centrale Bib. VUB en 20u in Galery'.
Tentoonstelling in Galery', Kultuurkaffee, Centrale Bibliotheek VUB
tot donderdag 22 februari '90.

Elke werkdag van 11u30 tot 17u in Galery' en van 11u30 tot 24u in het Kultuurkaffee.
In de Centrale Bibliotheek, geb. B&C niveau 1, elke werkdag van 9 tot 21u en za. van 10 tot 16u.

Hervormingen in Oost-Europa

Tsjechoslovakije op weg naar vrijheid.

Vrijdag 5 januari heeft het Tsjechoslovaakse federale parlement Vaclav Havel unaniem verkozen tot staatspresident. Havel is het eerste niet-communistische staatshoofd sinds 1948, toen de communistische partij de regering overnam, en een totalitair regime installeerde. Hiermee stichtte ze een onmenselijk stalinistisch regime, dat de economie en de moraal van het land aantastte, en tegelijk ook een verschrikking was voor de ecologie.

Voor we nader ingaan op de unieke persoon die de vechter voor vrijheid en democratie was, moeten we even stilstaan bij de vraag waarom er dringende nood was aan verandering in Tsjechoslovakije. De volgende feiten, gepubliceerd door Milos Zeman van het Instituut voor Statistiek en Planning (Prognosticky Institut), tonen de destructieve invloed van het communistische regime op de situatie van het land aan. Ze geven echter geen zicht op de niet-berekenbare schade, toegebracht aan de menselijkheid, motivatie, moraal en individualiteit van de bevolking, en op de onomkeerbare gevolgen van de vervolgingen van honderden politieke gevangenen.

*Gemeten naar het percentage hooggeschoolden in de bevolking staat Tsjechoslovakije op de 49ste plaats in de wereld. Dat is onmiddellijk na Nepal. In cijfers : % hooggeschoolden : Tsjechoslovakije : 6 %, Nepal : 6,7 %, DDR : 13 %, VS : 39 %, Canada : 40 %.

*Op het gebied van uitgaven voor onderwijs is Tsjechoslovakije gezakt van de 22ste naar de 72ste plaats in de wereld (Statistisch jaarboek UNESCO).

10

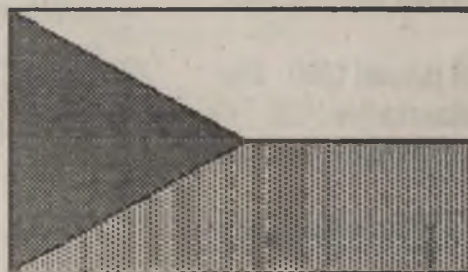
*Tsjechoslovakije is het meest vervuilde land van Europa (25 ton/km², Zweden = 0,6 ton/km²). 32 %

van de oppervlakte van het land is vervuild.

*De dynamiek van de ontwikkeling van de staten is vergelijkbaar met Algerije en Peru, en ver onder het niveau van Portugal.

*De sterftecijfer voor volwassenen is 2de hoogste in de wereld, het hoogste bij de mannen.

*In de laatste 40 jaar is Tsjechoslovakije van de 10de naar de 40ste plaats wereldwijd gevallen wat betreft BNP per capita.

Het voorgestelde programma om deze symptomen van communistische machtsmonopolie te genezen :

- Politieke democratie, niet enkel democratisering.
- Markteconomie, en niet enkel een hervorming binnen het economische systeem.
- Stimulering van lokale initiatieven.
- Een aantal onpopulaire maatregelen, zoals een breed opleidingsprogramma met ontslag van incompetent managers en andere verantwoordelijken, sociaal-economische maatregelen (die echter op korte termijn een daling van de levensstandaard zullen veroorzaken), maatregelen ter verbetering van het milieu en de volksgezondheid.

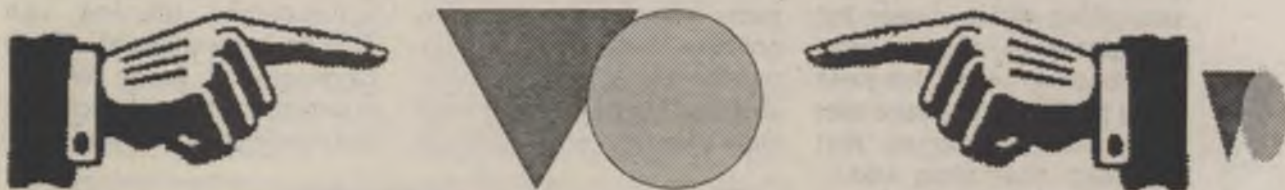
Dit alles is de erfenis voor de nieuwe regering geleid door Vaclav Havel. Die wil maar op post blijven tot de vrije verkiezingen, die gepland zijn

tegen juni. In tussentijd zal er heel wat politieke vaardigheid en sterkte nodig zijn, naast steun van binnen en buiten de republiek, en een perfecte planning voor elke te nemen stap. De Hydra* van het communistische regime strekt zijn tentakels als slangen uit naar nieuwe democratische organisaties, om ze te vergiftigen, en zo de macht terug te winnen. Hoeveel van de 21 nieuwe politieke partijen zijn gevormd door de communisten ?! Het beste voorbeeld is de groene partij, als eerste nieuwe partij opgericht door de geheime politie om de aandacht van de bevolking af te leiden naar irrelevante zaken, en om de sterke eenheid van het Burgerforum te breken. Het doel van het communistische apparaat is hetzelfde gebleven, enkel de strategie is gewijzigd : het richt politieke partijen op onder een andere naam en gebruikt moderne mediatechnologie -waar het nog steeds gemakkelijk toegang tot heeft- om ze te promoten. Haar bestaand structuur geeft ze een groot voordeel op het gebied van organisatie ten opzicht van de nieuwe democratische partijen, die haast geen technische en financiële middelen hebben om hun programmas te publiceren, hun eigen media op te starten en de noodzakelijke communicatie mogelijk te maken. Dit alles is belangrijk in het licht van de komende verkiezingen. Het oude apparaat hoopt opnieuw de macht te kunnen grijpen, zij het in gewijzigde vorm. Er zijn natuurlijk heel wat mensen die hun werk, positie, status, invloed en macht hebben verloren, of nog zullen verliezen. Al deze mensen weerstaan aan de nieuwe politiek, en willen terugkeren naar de oude situatie. Er vindt nog steeds een gevecht om de macht plaats, alhoewel de massale demonstraties gedaan zijn, en het dagelijkse leven opnieuw zijn gewone gangetje gaat.

Het is niet duidelijk of er een verkiezingsstrijd zal plaatsvinden tussen meerdere politieke partijen, of een verenigde elektorale duel, een konfrontatie tussen Burgerforum en de KP. Op dit moment

wordt gewerkt aan een hervorming van het juridische systeem, inbegrepen de grondwet. Naast veranderingen in de regering, het federale parlement, het presidentsschap, in straat- en gemeentenamen, namen van organisaties en spoorwegstations, heroprichting van verboden organisaties en verenigingen, rehabilitatie van personen en historische gebeurtenissen -zoals de Praagse Lente-, is de grondwet verschillende malen gewijzigd juist voor de volledige wijziging ervan. Zo is de leidende rol van de KP er uit geschrapt, en hoeft de president geen trouw meer te zweren aan het socialisme. Dit laatste is gebeurd omdat de nieuwe kandidaat -Vaclav Havel- loyaal wil zijn aan menselijkheid, waarheid, moraal, zijn volk en zijn land, niet aan socialisme. Het feit dat een voormalig dissident -een gewetensgevangene, die meer dan vijf jaar in de gevangenis doorbracht, die gevolgd, gemolesteerd, geterroriseerd en vervolgd is- nu president is, wijst op de radicale hervormingen in het land. Het is de kroon op de zachte revolutie, een beloning voor de miljoenen die stredden voor waarheid en vrijheid. Het geeft nieuwe hoop aan een natie, en herstelt het leven van honderden non-conformistische dissidenten. Havel zelf schreef dat, om te komen tot een vrije kapitalistische maatschappij, er een hervestiging moet gebeuren van het individuele verantwoordelijkheidsgevoel. Hij heeft het gevonden, en hij zal het principe ervan volgen, tot het einde. Ik wens hem succes op deze moeilijke weg met veel bergen en dalen, en eindig met één van z'n mooie citaten : "Hoe zwaarder de problemen de nieuwe situatie heeft voortgebracht en nog zal voortbrengen, hoe belangrijker het is dat onze besluitvorming wordt geleid door dat, waar we steeds naar streefden, de waarheid. Dit betekent waarheid die vrij gevonden en begrepen is, en niet afhankelijk van iets anders, ook niet beïnvloed door een politiek nuppel." ("Waarheid en volharding")

Voor Vrij Onderzoek, Daniel Pantucek

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

Geen pulp in mijn bus !

Wilt u huis-aan-huis reklamedrukwerk dat op uw naam toekomt uit uw brievenbus houden, dan kan dat d.m.v. een eenvoudig briefje te schrijven naar de Groepering van Postorderbedrijven, Wetenschapsstraat 3 te 1040 Brussel, 02/537 30 60 met het verzoek uit het adressenbestand verwijderd te worden. Er bestaan ook firma's die gerichte adressenbestanden aanleggen en deze verkopen aan gemiddeld drie à vier Bf per adres.

Als u daar bezwaren tegen hebt, kunt u contact opnemen met hun beroepsvereniging Belgadres, Marc van Pelt, Groendalstraat 74 te 1800 Vilvoorde, 02/ 267 26 42.

Hong Kong.

De twee diametraal tegenover elkaar staande China's zijn ons alleszins bekend : het rode en het blauwe. Twee politiek-ekonomische modellen die na veertig jaar scheiding een heel eigen wereldbeeld hebben gekreëerd, wat zijn invloed heeft tot in de Chinese woordenschat.

Maar het is niet alleen de ekonomie en de ideologie die de Chinezen hebben verdeeld. Er zijn geen twee maar vier China's : een rood, twee blauwe -de Engelse kolonie Hong Kong en het voor velen totaal onbekende Macau, een stukje Portugal in Azië en het bruinblauwe Taiwan dat tegen de leugens van de volksrepubliek steeds zijn eigen leugens heeft geplaatst. De kulturele verschillen vallen lang niet altijd samen met de politiek-ekonomische breuklijn. Over de drie kapitalistische China's, waar men zo weinig over hoort zal ik het in deze en een volgende moeial hebben. Mijn kommentaar is gebaseerd op mijn twee jaar lange verblijf in Macau, mijn reis naar Taiwan en China, en mijn vele uitstapjes naar het nabije Hong Kong.

Eerst een meedogenloze kritiek op het Chinese kommunisme (zie moeial nr.2) nu een lofrede voor Hong Kong, waar het kapitalisme in zijn zuiverste vorm bedreven wordt, het goeie ouwe laissez-faire laissez-aller waar elke zakenman met weemoed naar terug kijkt : men zou mij voor minder van neo-liberale sympathieën verdenken. Toch kunnen voor mijn part Reagan en Thatcher en Verhofstadt de pot op, en samen met Li Peng en Deng Xiao Ping doorgespoeld worden.

Evenmin dat een reiziger met een open geest onaangeroerd kan blijven door de in China heersende uitzichtloosheid en wantrouwen kan het algehele optimisme, de kinderlijke

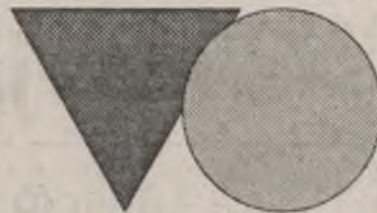
opgewektheid van de Hongkongers onopgemerkt aan hem voorbijgaan. Vooral als de Westerse onheilsstemming hem nog vers in het geheugen ligt werken de duizenden glimlachen van Hong Kong als geesteslouterend. Het is het Amerika van de Chinezen. Men lijkt er door en door gelukkig met al wat het lot en een onvermoeibare werkijsver heeft toebedeeld; de glanzende rijzige wolkenkrabbers met zijn post-romantische esplanades, het ingewikkelde overbezette wegennet, de lonkende uitstalaranen, de sony-stereoketen, het fototoestel met zoom, het autootje op krediet, het gouden kettinkje rond de hals of de verse garnaltjes bij de to-fu. Ja vooral dit, waar jong en oud zich in verlekkert : de heerlijke Kantonese keuken. Een ruime comfortabele woning in deze mierennest is slechts de allerrijksten gegund. Toch hoort men ondanks de voor ons onvoorstelbaar krappe leefruimten weinig klachten. Welvaart kan hier nu eenmaal niet in vierkante meter uitgedrukt

worden. Ondanks de zeer ongelijke verdeling van de rijkdommen hebben de mensen hun levensstandaard in de laatste decennia konstant zien toenemen. Het grootste deel van de oudere bevolking is in de oorlogsjaren ('30-'50) China ontvlucht met weinig meer dan een paar potten en pannen. Het is met hun zweet dat de 1001 prullen en de wranglers made in Hong Kong die onze markten overspoelden gemaakt werden. In vieze en mufte werkplaatsen, 10 à 12 uur per dag, 6 à 7 dagen per week. Deze werkomstandigheden treft men nog aan hoewel ze meer en meer tot het verleden beginnen te behoren. Ze verhuizen naar de Bijzondere Ekonomische Zones van China waar nu al meer mensen voor bedrijven van Hong Kong werken dan in Hong Kong zelf. De kroonkolonie is veranderd. Ofschoon een arbeidswetgeving slechts schoorvoetend van de grond komt, vakbonden zoals wij ze kennen zo goed als onbestaande zijn en een systeem van sociale herverdeling nog tot de taboesfeer behoort (zo werd het idee van een pensioenkas met gemeenschappelijke inbreng van patronaat en werkgever zoals in Singapore in voege is hier verworpen) voelt men zich lang niet machteloos. Er is een groot

tekort aan werkrachten op alle niveaus wat de bedrijven uiteindelijk tot toegevingen dwingt. De werkgevers hebben dit probleem proberen op te lossen door de grenzeloze arbeidsreserve van China aan te spreken. De overheid heeft besloten dit niet te doen maar de economie langzaam te herstructureren, via kapitaalsintensieve investeringen. En de lonen zullen toch moeten stijgen. Hong Kong wordt zo langzaam een welvaartsstaat, en heeft nu al een hoger B.N.P. dan verschillende E.E.G.-landen. De aanhoudende economische groei brengt de bevolking ondanks, of is het dankzij de lange werkdagen in een euforische staat van gelukzaligheid. In Europa heeft men die tijden ook gekend, in de wilde jaren '50 wanneer men nog werkte als beesten en nog alles voor mogelijk achtte, toen er nog geen werklozen waren, toen er geen grenzen aan de economische groei leken te zijn, en toen men nog uitkeek naar een glorierijke toekomst. Want daar gaat het tenslotte om ! Bezit maakt op zich niet gelukkig. Men mag nog zoveel hebben, maar zonder vooruitzichten lijkt alles ijdel. In Hong Kong gelooft men er nog in ! Geen gezeur over uitbuiting, over luchtverontreiniging, over gaatjes in de ozonlaag, over Derde Wereldoorlogen : Be happy, don't worry ! De lonen zijn er overigens niet zo laag meer. Een licentiaat in overheidsdienst komt al rap aan de 50.000 frank per maand. In de privé begint hij met minder maar heeft grotere vooruitzichten. Een arbeider in de bouw verdient rond de 20.000 frank als hij geen illegale vluchteling uit China is. Het hoogste inkomen betaalt 15% belastingen en het leven is er stukken goedkoper dan bij ons. Men moet wel vermijden ziek of oud te worden want de openbare gezondheidszorg laat flink te wensen over en pensioenen bestaan slechts voor ambtenaren en

enkele banken en bedrijven. Werkloosheid bestaat nauwelijks want in alle sectoren komt men werkrachten tekort, en, zei me een happy boy, we hebben wel een povere sociale wetgeving en de baas is almachtig maar als het ons niet aanstaat gaan we gewoon elders werken. Nergens lijkt men zorgelozer. Uit een opiniepeiling gehouden in verschillende landen kwam volgens de South China Morning Post Hong Kong naar voor als het meest optimistische 'land'. En 1997 dan, de teruggave van Hong Kong aan China zal hen toch wel zwaar op de maag liggen? Vooral na de angstwekkende gebeurtenissen op Tien An Men : een miljoen, een zesde van de bevolking, anders zo a-politieke Hongkongers kwam op straat om zijn ongenoegen en zijn bekommernis te uiten. Inderdaad zijn de meeste inwoners van de Kroonkolonie afkerig van een terugkeer naar China. Niet alleen zijn de meesten de oorlog, het kommunisme, de armoede van China ontvlucht maar heeft men na veertig jaar een eigen identiteit verworven waar men heel trots op is. "Ik ben nog wel Chinees, maar van Hong Kong !" Men is doorgaans tevreden met het Engelse beleid, en van onafhankelijkheid droomt geen kat. In Macau hoort men weleens : als wij door de Engelsen inplaats van door de Portugezen gekoloniseerd waren geweest hadden we nu even hoge en schone wolkenkrabbers als Hong Kong. Toch is men minder verontrust dan men zou verwachten van mensen die hun anti-kommunisme ten allentijden te kennen geven. Zij die het zich kunnen veroorloven kiezen eieren voor hun geld en gaan naar Amerika of Australië. Eenmaal een verblijfsvergunning op zak keert 50% van hen terug naar Hong Kong. De overigen berusten. De vraag wat men denkt van 1997 wordt meestal beantwoord met een schouderop-

halen : Ik ben er weinig gerust in, maar wie ben ik daar iets aan te verhelpen? We zullen wel zien." Intussen werkt men geestdriftig voort aan de uitbouw van zijn loopbaan.

Deze politieke apathie komt o.a. voort uit de volledige scheiding van het politieke land en het werkelijke land. Democratie heeft in Hong Kong nooit bestaan. De gouverneur wordt 'at her pleasure' aangeduid door de koningin. Hij wordt bijgestaan door een executieve (exco) welke verantwoording verontschuldigd is voor een wetgevende macht (legco) samengesteld gedeeltelijk uit verkozen gedeeltelijk uit aangeduide leden. Politieke partijen als dusdanig bestaan niet, wel groeperingen die voornamelijk de zakenwereld vertegenwoordigen. Politiek heeft de Chinezen altijd koud gelaten, en het Engelse bewind had er evenmin belang bij een politieke bewustwording aan te wakkeren. Sinds in '82 de besprekingen met China begonnen zijn is men echter van strategie veranderd en probeert men zo snel mogelijk de bevolking bij het besluitvormingsproces te betrekken; door algemene verkiezingen uit te schrijven en door het aantal aangeduide volksvertegenwoordigers geleidelijk naar nul te herleiden. Men wil in geen geval dat China gaat gebruik maken van de huidige autoritaire structuren. Wat niet te verzoenen zou zijn met de volledige autonomie, behalve voor defensie en buitenlandse zaken, voorzien in de Basic Law, de overeenkomst met China.

"IRISH WAYS"

Letter to a British Soldier on Irish Soil

Soldier
 You did not ask to come here
 We know that.
 You obey orders
 We know that.
 You have a wife
 A sweetheart
 A mother
 We know that.
 And you have children
 We know that too.
 But soldier
 Where you stand
 There is death.
 Where you walk
 There is a burning wound.
 Where you sleep
 There is no peace
 And the earth heaves
 Through a nightmare of blood.

Soldier
 When you die
 The dogs will bury you.

When you came to this land
 You said you came to understand.
 Soldier, we are tired of your understanding.
 Tired of British troops on Irish soil
 Tired of your knock on the door
 Tired of the rifle-butt on the head
 Tired of the jails, the gas, the beatings
 In dark corners.

Soldier
 We are tired of the peace you bring
 To Irish bones.
 Tired of the bombs, exploding in our homes

Tired of the rubble, growing in the streets
 Tired of the death of old friends
 Tired of the tears and funerals -
 Those endless, endless funerals.

Soldier
 When you came to this land
 You said you came to understand
 Is this your understanding ?

We dream here.
 We dream that this land
 Is our land.
 That one day
 Catholic and Protestant
 Believer and Non-believer
 Will stand here
 And dream
 As Irish men and women.

We dream
 Of a green land
 Without death
 A new silence descending
 A silence of peace.
 And this dream
 We dream, soldier, without you.

This is our understanding.

Go home, soldier.
 Your presence here
 Destroys the air
 Your smile disfigures us.
 Go home soldier
 Before we send you home
 Dead.

By Patrick Galvin

Donderdag 18 januari om 20u00 organiseren Vrij Onderzoek en het Ierland komitee in Qd een gratis documentaire film, 'Irish Ways' over Noord-Ierland in navolging van de vorige film, 'The Patriot Game' en het bezoek dat Danny Morrison (Sinn Féin-ondervoorzitter) verleden jaar aan België bracht.

Voor meer informatie over Noord-Ierland kunt U steeds terecht bij het Ierlandkomitee, Postbus 37, 1060 Brussel 31.

STUDENTEN TEGEN RACISME

STeR ook aan de VUB !

Korte voorgeschiedenis.

S.Z.R., wat staat voor Scholen zonder Racisme, is een scholierenorganisatie die tot doel heeft de school racisme-vrij te verklaren via een petitiekampagne. Het streefdoel hiervoor 60 % van de leerlingen. Op dit moment zijn er in Vlaanderen ruim 30 scholen racisme-vrij. Natuurlijk houdt het hierbij niet op. Verdere activiteiten werden uitgedacht : bezoek aan migrantenhuisen, mondiale dag in het teken van het racisme,...

Vorig jaar ontstond aan het UFSIA (A'pen) de idee om dit initiatief ook aan de universiteiten in te voeren. Zo werd er een Week tegen Racisme georganiseerd en verscheidene acties tegen het NSV gevoerd.

S.T.E.R.

Op dit ogenblik wordt S.T.E.R. boven het doopvont gehouden. STER groepeert de verschillende Vlaamse Universiteiten en Hoge Scholen om de petitiekampagne in de diverse univ's en H.S. te voeren. Ook aan de VUB wordt een regionaal STER-komitee opgericht om de petitie te doen lukken.

Alle anti-racisten worden hiervoor vriendelijk uitgenodigd om de VUB zo snel mogelijk racisme-vrij te krijgen. Een eerste vergadering zal doorgaan op vrijdag 19 januari om 12u in het V.O.-lokaal (gebouw Y). Er is steeds allerhande materiaal te verkrijgen zoals affiches en stickers (20,-), alsook de petitieformulieren.

Aktiviteiten

Het mag natuurlijk niet bij een petitiekampagne blijven. Er mag zeker niet gestopt worden éénmaal de 60 % behaald is. Films kunnen vertoond worden,

debat-avonden gehouden, fuiven georganiseerd, colleges over racisme en discriminatie kunnen, daar waar mogelijk, ingelast worden.

Het orgelpunt wordt 21 maart 1990 (internationale dag tegen racisme) waarop een optocht gehouden wordt door SZR en STeR tesamen, gevolgd door een meeting waarop een balans van het verrichte werk zal worden getrokken.

Maar eerst moeten we hier de handen uit de mouwen steken. Dus alle anti-racisten zijn welkom.

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

Onderwijzend personeel : engagement ?

Naar aanleiding van de 11.11.11-actie, georganiseerd door Studiekring Vrij Onderzoek en UCOS, heeft V.O. aan zowat alle proffen (meer dan 400) een schriftelijk verzoek gericht hun (kiezel)steentje bij te dragen aan de politieke actie rond het grondstoffenbeleid van de Belgische regering.

We vroegen enkel dat ze het 11.11.11-grondstoffenplan zouden ondertekenen en terugsturen, zodat wij het in een daartoe bestemd kistje naar de bevoegde minister konden zenden.

Hierop reageerden welgeteld 2 proffen.

Leergierigen !

We weten het wel, geef het maar toe ! Je zit gewoon te springen om iets bij te leren ! Je hebt al maanden niets gedaan, en je wil gewoon aan iets nieuws beginnen. UPV had dat natuurlijk zien aankomen, en heeft daarom het volgende voorstel :

Bedenkingen omtrent de journalistiek

Woensdag 7 februari

'Nieuwe media in de Informatiemaatschappij', door Prof. Dr. J.-C. Burgelman. (VUB)

Woensdag 14 februari

'De Impact van de media op

ons denken en handelen', door Dhr. Tuur Van Wallendael (BRT-journalist)

Woensdag 21 februari

'Bescherming tegen valse informatie', door Prof. Dr. J. Gorus (VUB)

telkens van 14.30 tot 17.00 u., gebouw L (sport), audi 3. Prijs : gratis voor houders van de Akademiekaart 3de leeftijd, VUB-personeel en -studenten. Werklozen, niet-VUB-studenten, personeelsleden UVV en houders +3-pas betalen 50 fr. (1 sessie)/200 fr (5 sessies), anderen (die enkele witte raven) betalen 70/300 fr.

AL
GEMEEN

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, i.s.m. BSG, Dienst Cultuur en VO.

Adres :

De Moeial
Pleinlaan 2-Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel. : 641 23 38

Verantwoordelijke

Uitgever :

Geert Baetens
Pleinlaan 2
1050 Brussel

Coördinator :

Roger D'Hoogh

Hoofdredacteur :

Luc Verhelst

Medewerkers :

Teo, Alex,
Roger, Peppie, Parci,
Dirk Nevelsteen, Daniel
Pantucek.

Zie ne keer hoeveel plaats hier nog is voor medewerkers ! En als ge er niet bij zoudt kunnen, dan zetten we alles wel in een kleiner lettertype !

Zie maar :

Abonnementen :

200,- voor 1 jaar (±15 nummers). Steunabonnementen : 500,- te storten op rek.nr. 001-1386975-48 van De Moeial met vermelding van naam en adres.